

України. Професійна педагогіка. Київ, 2018. № 16. С. 162-168. DOI: <http://doi.org/10.32835/2223-5752.2018.16.162> 168.

3.Єршова Л. Формування референтної особистості як проблема освітньої практики сучасної України. Вісник Черкаського університету. Серія: Педагогічні науки. 2015. № 6 (339). С. 119-124

4.Закатнов Д.О. Організаційно-педагогічне забезпечення підготовки учнівської молоді до побудови кар'єри. Теоретико-методичні проблеми виховання дітей та учнівської молоді: зб. наук. пр. Вип. 10. Кн. II. Кам'янець-Подільський, 2008. С. 373 - 381.

5.Кравець С. Формування ключових компетентностей у процесі професійної підготовки майбутніх фахівців ресторанного сервісу: результати педагогічного експерименту. Професійна освіта: проблеми і перспективи. Київ, 2014. № 6. С. 105 - 110.

6.Равен Дж. Педагогическое тестирование: проблемы, заблуждения, перспективы. Москва, 1999. 124 с.

7.Радкевич В. О. Компетентнісний підхід до забезпечення якості професійної освіти і навчання. Науково-методичне забезпечення професійної освіти і навчання: матеріали Всеукр. (звіт.) наук.-практ. конф. (23 березня 2012 р., м. Київ) / за заг. ред. В. О. Радкевич. К., 2012. Вип. 1. С. 9 - 15.

8.Селевко Г. Компетентности и их классификация. Народное образование. 2004. № 4. С. 138 - 143.

УДК 371

Олефіренко Тарас,

кандидат педагогічних наук, професор, Національний педагогічний університет імені М. П. Драгоманова

ОСНОВНІ СУПЕРЕЧНОСТІ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ДО ПОБУДОВИ ПРОФЕСІЙНОЇ КАР'ЄРИ

Сучасний етап розвитку нашого суспільства характеризується змінами у всіх сферах діяльності, в тому числі і в професійно-педагогічній. Значущість вищої педагогічної освіти зростає в сучасних умовах в силу розширення спектра соціального замовлення, обумов-

леного варіативністю середніх навчальних закладів (ліцеї, коледжі, гімназії, приватні школи і т.д.) і підвищенням вимог до професійної підготовки вчителя, озброєного новітніми методиками і технологіями навчання, з умінням творчо вирішувати педагогічні завдання.

Процес реформування системи освіти збігся з різким падінням виробництва, подорожчанням життя, збільшенням кількості людей, які переступили межу бідності. Подолання кризи в економіці й суспільному житті, викликане переходом до ринкових відносин, об'єктивно вимагає оновлення всіх соціальних інститутів і систем, у тому числі й освіти, вироблення стратегії створення реальних передумов для творчого розвитку особистості, що підтверджує значущість підготовки молодого покоління і посилює необхідність підвищення рівня кваліфікації вчителів.

Громадські реалії викликають потребу в перегляді основ системи підготовки майбутніх учителів до побудови професійної кар'єри, насамперед самого ставлення до професійного зростання. Вітчизняний і зарубіжний досвід вищої педагогічної освіти переконливо підтверджує положення про те, що для ефективного вирішення проблеми вдосконалення загальноосвітньої та професійної підготовки необхідно враховувати індивідуальні потреби вчителів і викладачів у професійному зростанні.

Сучасні суспільні процеси швидко і кардинально змінюють умови праці та зміст діяльності людини протягом усього її життя. Нові технології вимагають висококваліфікованих фахівців, що володіють технологічною культурою. За цих обставин особливого значення набуває прогнозування розвитку змісту і форм діяльності, водночас і здібностей людини, що може бути досягнуто проектуванням безперервної багаторівневої системи підготовки майбутніх учителів до побудови професійної кар'єри.

Отже, питання, пов'язані з підготовкою майбутніх учителів до побудови професійної кар'єри, стають все більше актуальними, адже від самого педагога залежить чи буде він конкурентоспроможний і, головне, чи зможе опановувати протягом життя нові технології у системі освіти.

Цими та інші питання, пов'язані з проблемами професійної освіти та складові професійної підготовки, висвітлені у дослідженнях Г. Балла, О. Биковської, А. Кокаревої, Н. Ничкало, Г. Падалки, О. Шевнюк, В. Шадрікова, М. Шеремет та ін.

Проблемами сучасної професійної підготовки студентів займалися В. Бондар, М. Корець, Л. Сущенко, О. Тимошенко, Г. Цветкова, Н. Чернуха та ін.

Наукові праці, що стосуються вивчення професійно значущих якостей майбутніх фахівців на етапі їх становлення у вищому навчальному закладі, досліджували: І. Алексеева, А. Багаршева, В. Бодрова, О. Бурякова, С. Габдуліна, Р. Гейзерська, І. Горностаєва, Е. Зеєр, Н. Кузьміна, М. Лобура, О. Майорова, В. Марищук, О. Силкіна, Н. Степаненко, О. Тарасова, М. Федоренко, Н. Чабан, І. Шаповалова та ін.

Аналіз філософської, психологічної та педагогічної літератури з проблем професійного розвитку педагога, становлення його професійної компетентності, професійно-педагогічної адаптації засвідчує, що різні аспекти досліджуваної проблеми знайшли відображення в таких напрямках наукової думки: методологічні засади дослідження адаптації особистості та професійної адаптації фахівця (Г. Балл, Ф. Березін, А. Деркач, Е.Зеєр, Є. Климов, О. Мороз, А. Налчаджян, В. Петровський, Ж. Піаже, А. Реан, Н. Сарджвеладзе, С. Селіверстов, Г. Сельє, В. Слободчиков, О. Солодухова, А. Фурман, Н. Чайкіна, М. Ясницький та ін.), професійна підготовка педагогічних працівників (О. Глузман, В. Гриньова, О. Дубасенюк, О. Пехота, М. Пригодій, В. Семиченко, С. Сисоєва, В. Сластьонін та ін.).

Напрями досліджень науковців, котрі займаються певними аспектами дослідження формування професійно значущих якостей майбутніх учителів, є досить і різноплановими. Водночас питання підготовки майбутніх учителів до побудови професійної кар'єри ще не знайшло належного висвітлення.

Незважаючи на багатогранність наукових досліджень з підготовки майбутніх учителів до побудови професійної кар'єри, багато питань потребує подальшого розв'язку. Необхідність їх системного розгляду обумовлена суперечностями між:

- об'єктивною потребою суспільства, роботодавців у якісній професійній підготовці майбутніх учителів і недостатнім рівнем професійної компетентності їх як випускників закладів вищої освіти;

- потребою і вимогами ринку праці до підготовки майбутніх учителів до побудови професійної кар'єри з необхідними наборами професійно значущих якостей та реальним рівнем їхньої готовності до професійної діяльності;

– необхідністю вдосконалення процесу формування професійно значущих якостей майбутніх учителів до побудови професійної кар’єри та відсутністю науково обґрунтованої моделі їх формування.

Література:

1. Закатнов Д. О. Технології підготовки учнівської молоді до професійного самовизначення : монографія. – К. : Педагогічна думка, 2012. – 160 с.

2. Пригодій М. А. Сучасні аспекти підготовки вчителів технологій: монографія. – Чернігів : ЧНПУ імені Т. Г. Шевченка, 2011. – 384 с.

УДК 378.147

Олех Артем Олександрович,
магістрант, Глухівський національний педагогічний
університет імені Олександра Довженка

Науковий керівник: Самусь Тетяна,
кандидат педагогічних наук, старший викладач,
Глухівський національний педагогічний
університет імені Олександра Довженка

РЕАЛІЗАЦІЯ ІДЕЙ ЗДОРОВ’ЯЗБЕРЕЖЕННЯ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ В УМОВАХ МОДЕРНІЗАЦІЇ ОСВІТИ

Проблема здоров’я в усі часи є досить актуальною. Проведений нами аналіз стану здоров’я молоді дозволяє зробити висновок про ті складні проблеми, з якими доводиться стикатися педагогам у процесі ефективного впровадження в освітній процес закладів професійної (професійно-технічної) освіти (П(ПТ)ЗО) здоров’язбережувальних технологій та моделі здорового способу життя (ЗСЖ). У свою чергу, наукові дослідження, що проводять учені, свідчать про погіршення стану здоров’я студентської молоді [3, с. 383].

Здійснивши аналіз літературних джерел зі здоров’язбереження та ЗСЖ людини, можемо навести низку основних положень, що необхідно враховувати під час вивчення цієї проблеми:

– здоров’язбереження є проявом способу життя людини;